

Dosarul nr. 1r-499/15

Judecător:

M. Soficiuc

DECIZIE

28 octombrie 2015

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	A. Revenco
Judecători	E. Rățoi; Gh. Liulca
Grefier	A. Babenco
Cu participarea:	
Procurorului	O. Bodareu
Avocatului	S. Canțer

Judecând în ședință publică în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul S. Canțer în interesele inculpatului xxNUMExx împotriva sentinței judecătorești Soroca Nr.1-103/15 din 27.05.2015, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, prin care inculpatul:

xxNUMExx, născut la xxDATAxx în or. xxORASxx, xxSTATxx, domiciliat în s. xxSATxx r. xxORASxx, studii superioare, supus serviciului militar, celibatar, șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție xxSATxx al Sectorului de Poliție nr. 1 al Inspectoratului de poliție al raionului xxORASxx, fără antecedente penale, cetățean al R. Moldova,

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44, 326 alin. (2) lit. b) CP, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani.

A fost aplicată măsura preventivă – obligația de nepărsire a țării pînă la intrarea sentinței în vigoare, cu luarea acestuia sub strajă după intrarea sentinței în vigoare.

Termenii judecării cauzei:

Instanța de fond: 31.03.2015 – 27.05.2015;

Instanța de recurs: 15.06.2015 – 28.10.2015.

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

A C O N S T A T A T :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus, instanța de fond a reținut, că inculpatul xxNUMExx, activînd în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție xxSATxx al Sectorului de Poliție nr. 1 al Inspectoratului de poliție al raionului xxORASxx, numit în această funcție în baza ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției nr.696 ef din 07.11.2014, prin urmare în conformitate cu prevederile art.123 alin. (2) Cod penal fiind persoană publică, acționînd în comun prin participație simplă cu xxNUMExx, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 02.02.2015, în cadrul unei discuții purtate cu colegul de serviciu xxNUMExx, care activează în funcția de ofițer principal de sector al Sectorului de poliție nr. 1, a Secției securitate publică al Inspectoratului de Poliție xxORASxx, a aflat faptul că ultimul la 01.02.2015 a primit în procedură, pentru examinare comunicarea telefonică înregistrată în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente a Inspectoratului de Poliție a raionului xxORASxx sub nr. 647, privind comiterea unor acțiuni huliganice de către persoane necunoscute în noaptea de 01.02.2015 spre 02.02.2015 în parcul M. Eminescu lângă discoclubul „Scvajm” din or. Soroca, unde acesta în rezultatul examinării la 02.02.2015 a întocmit în privința cetățenilor xxNUMExx, a.n. xxDATAxx, locuitor al s. xxSATxx r-ului xxORASxx și xxNUMExx, a.n. xxDATAxx, locuitor al xxSATxx r-ului xxORASxx, cite un proces-verbal cu privire la contravenție prin care ultimilor le-a fost incriminată comiterea contravențiilor prevăzute de art. 336 și 353 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, urmînd ca materialul acumulat în privința contravenienților nominalizați în corespundere cu prevederile art. 396 Cod contravențional, să fie remis conform competenței materiale de examinare în adresa Procuraturii raionului Soroca.

Ulterior, începînd cu data de 02.02.2015, xxNUMExx acționînd în mod intenționat și prin înțelegere prealabilă cu xxNUMExx, în cadrul discuțiilor purtate cu

xxNUMExx, au susținut că dîșii au influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii raionului Soroca, care urmează a fi desemnat pentru examinarea procedurilor contravenționale inițiate în privința lui xxNUMExx și xxNUMExx, în scopul de a-1 determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin încetarea procedurii contravenționale în privința lui xxNUMExx și aplicarea sancțiunii sub formă de amendă minimă în privința lui xxNUMExx, acțiuni ce intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia, au pretins de la xxNUMExx și xxNUMExx bani în sumă totală de 6000 (șase mii) lei, condiționînd transmiterea mijloacelor bănești nominalizate, prin intermediul lui xxNUMExx pînă la data de 04.02.2015.

În continuare urmărind atingerea scopului criminal, la 04.02.2015 începînd cu orele 15 și 08 minute, aflîndu-se în incita Inspectoratului de poliție a raionului Soroca, amplasat în or. Soroca str. Ion Creangă 18, s-a întîlnit cu cetățenii xxNUMExx și xxNUMExx, inițial în curtea inspectoratului, iar apoi în biroul de serviciu cu nr. 107, unde a purtat o discuție continuă cu ultimii, în cadrul căreia a susținut în continuare că dînsul împreună cu xxNUMExx au influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii raionului Soroca, desemnat în acest sens pentru examinarea procedurilor contravenționale pornite în privința lui xxNUMExx și xxNUMExx, în scopul de a-1 determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin încetarea procedurii contravenționale în privința lui xxNUMExx și aplicarea sancțiunii sub formă de amendă minimă în privința lui xxNUMExx, acțiuni ce intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia, a pretins în continuare pentru sine și pentru xxNUMExx de la xxNUMExx și xxNUMExx bani în sumă totală de 6000 (șase mii) lei.

Continuîndu-și intenția criminală, la 04.02.2015 în jurul orele 15 și 30 minute împreună cu cetățenii xxNUMExx și xxNUMExx cu automobilul de serviciu de model VAZ 2107 cu numărul de înmatriculare 4001, care era condus de către ofițerul de sector din cadrul aceleiași inspectorat xxNUMExx, ca urmare a înțelegerii telefonice cu xxNUMExx, s-a deplasat la întîlnirea cu ultimul în regiunea magazinului de materiale de construcție „Avangard”, amplasat în or. Soroca str. Ștefan cel Mare 123, unde începînd cu orele 15 și 42 minute, au susținut în continuare că au influență asupra aceluiași procuror în cadrul Procuraturii raionului Soroca, în vederea adoptării deciziei convenite anterior.

În continuare, la 05.02.2015 xxNUMExx, aflîndu-se la tîe a raionului Soroca, amplasat în or. Soroca str. Ion Creangă 18, s-a întîlnit cu xxNUMExx în jurul orele 08 și 40 minute unde în urma discuției purtate cu ultimul, susținînd în continuare că el împreună cu xxNUMExx au influență asupra aceluiași procuror din cadrul Procuraturii raionului Soroca, desemnat în acest sens pentru examinarea procedurilor contravenționale intentate de xxNUMExx în privința lui xxNUMExx și xxNUMExx, în scopul de a-1 determina pe acesta la adoptarea unei decizii convenite anterior, acțiuni ce intră în obligațiile acestuia de serviciu, a pretins, acceptat și primit de la xxNUMExx personal bani în sumă totală de 6000 (șase mii) lei, care erau destinați pentru ambii colaboratori de poliție, fapt după care a fost reținut de către colaboratorii Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție.

Instanța a adoptat sentința sus indicată.

Împotriva sentinței a declarat recurs avoactul S. Canțer în interesele inculpatului xxNUMExx, care solicită casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, în baza art. 90 alin. (1) CP, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții publice. În motivarea recursului invocă, că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, deoarece instanța a apreciat incorect gradul de pericol social care-l reprezintă inculpatul, nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei și circumstanțele care atenuază vinovăția inculpatului, nu a ținut cont de faptul că inculpatul xxNUMExx a recunoscut vinovăția pe deplin de la bun început, a conlucrat cu organul de urmărire penală, a semnat acordul de recunoaștere a vinovăției.

De asemenea, instanța de fond nu a ținut cont că xxNUMExx anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, recunoscînd vinovăția sa de la început, iar la finele urmăririi penale a dorit să încheie acord de recunoaștere a vinovăției, fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 CP.

Menționează, că instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație și faptul că acuzarea de stat în susținerile verbale la fel a solicitat condamnarea lui xxNUMExx cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, solicitînd aplicarea prevederilor art. 90 CP. Procurorul a motivat aplicarea art. 90 CP prin faptul că xxNUMExx a recunoscut vinovăția, a conlucrat cu organul de urmărire penală, ceea ce a servit la stabilirea celui alt complice, precum și faptul că xxNUMExx a comis pentru prima dată o infracțiune, faptele date reiese din discursul procurorului, care este anexat la materialele cauzei penale.

Consideră, că la adoptarea sentinței și stabilirea măsurii de pedeapsă instanța incorect a aplicat pedepsa complementară, or, reieșind din sancțiunea art. 326 alin. (2) Cod penal, pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții poate fi aplicată doar persoanei juridice, persoana fizică în cazul dat poate fi sancționată doar cu amendă sau închisoare.

La fel în sentința adoptată partea dispozitivă se contrazice cu partea descriptivă, în partea descriptivă instanța menționează că acțiunile lui xxNUMExx au fost încadrate corect în baza art. 44, 326 alin. (1) CP, însă îl condamnă la alin. (2) Cod Penal, la fel instanța menționează că este necesar de aplicat o pedeapsă complementară cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani, și în final îi stabilește o pedepasă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

În ședința instanței de recurs inculpatul și avocatul acestuia au solicitat admiterea recursului din motivele invocate.

Procurorul participant în instanța de recurs a solicitat respingerea recursului ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Ascultînd părțile, verificînd materialele dosarului, instanța de recurs, consideră că recursul avocatului este fondat, și care urmează a fi admis în latura pedepsei.

Instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt și vinovăția inculpatului în concordanță deplină cu probele administrate amplu analizate și just apreciate, ajungînd corect la concluzia privind vinovăția inculpatului xxNUMExx. În comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44, 326 al. (2) lit. b) CP. Mai mult, judecarea cauzei a avut loc în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, încheiat între procuror și inculpat, prin care inculpatul a recunoscut pe deplin vina sa în comiterea infracțiunii ce i-a fost incriminată.

Totodată, Colegiul penal apreciază, că există temei legal pentru casarea hotărîrii atacate în partea numirii pedepsei inculpatului, dat fiind faptul, că instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului, n-a dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, cît privește scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu în deplină măsură a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru

săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de fond n-a ținut cont în deplină măsură de prevederile normelor sus indicate, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, fără a lua în considerație toate circumstanțele cauzei.

Închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile, când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Legiitorul și judecata, în căutarea mecanismelor de reacție împotriva criminalității, se ordonă și trebuie să se orienteze politicii penale, ce tinde spre umanizare. În această direcție este foarte utilă implementarea normelor și valorilor justiției restaurative, adică străduința de a resocializa persoana, fiind una din cele mai eficiente metode de restaurare a relațiilor sociale afectate prin infracțiune.

Instanța de fond nu a luat în considerație recomandările sus-indicate, greșit a individualizat pedeapsa inculpatului xxNUMExx., fără a ține cont și de criteriile enunțate în art. 75 Cod penal (gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, condițiile de viață ale familiei acestuia).

Deși instanța de fond în sentință a reținut în privința inculpatului xxNUMExx. circumstanțe atenuante, însă instanța nu a dat deplină eficiență acestor circumstanțe la aplicarea pedepsei inculpatului xxNUMExx., or, în condițiile date, circumstanțele enumerate pot servi ca temei de aplicare a prevederilor art. 90 CP și de a-i suspenda condiționat pedeapsa stabilită inculpatului xxNUMExx., pentru a-i acorda încă o șansă de a se corija și reeduca.

Conform prevederilor art. 90 alin. (1) CP, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, **ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.***

În acest sens Colegiul penal ia în considerație că inculpatul xxNUMExx. a recunoscut vinovăția pe deplin de la bun început, a conlucrat cu organul de urmărire penală, ceea ce a servit la stabilirea celui alt complice, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, din care motiv Colegiul penal consideră necesar de a suspenda condiționat executarea de către inculpat a pedepsei închisorii în baza prevederilor art. 90 CP.

Mai mult, urmează a fi luat în considerație și faptul că în instanța de fond acuzatorul de stat în susținerile verbale la fel a solicitat condamnarea lui xxNUMExx cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 CP, motivând solicitarea prin faptul că xxNUMExx a recunoscut vinovăția, a conlucrat cu organul de urmărire penală, precum și faptul că xxNUMExx a comis pentru prima dată o infracțiune.

Potrivit art. 504 alin. (1) CPP, **acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacție încheiată între procuror și învinuit sau, după caz, inculpat, care și-a dat consimțământul de a-și recunoaște vina în schimbul unei pedepse reduse.**

Condițiile de inițiere și încheiere a acordului de recunoaștere a vinovăției se reglementează de art. 505 CPP.

Pentru aceasta, în cazul când încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției se inițiază de procuror, ultimul, ține seama și ia în considerație posibilitatea de a obține condamnarea inculpatului în interesul public într-un proces de judecată operativ și cu cheltuieli mai reduse, având în vedere, că inculpatul recunoaște pe deplin vina în săvârșirea infracțiunii imputate lui.

Conform art. 507 alin. (1) și art. 508 CPP, după acceptarea de către inculpat a judecării cauzei în această procedură redusă, instanța de judecată audiază inculpatul și admite baza faptică a infracțiunii în legătură cu care inculpatul își recunoaște vinovăția, ulterior purcede la dezbaterile judiciare **privitor la măsura de pedeapsă, care se compun din discursurile procurorului, apărătorului și inculpatului.**

Colegiul penal atestă că prima instanță nu a ținut cont de cele solicitate de procuror în discursul său din instanța de fond. Procurorul a fost parte la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției și a solicitat condamnarea lui xxNUMExx cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin aplicarea art. 90 CP, cerință care a fost negociată de părți în timpul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, însă de care nu s-a condus instanța de fond, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea aspră și care este alta decât cea negociată de către părțile acordului.

Luând în considerație cele indicate mai sus, pornind de la persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, se caracterizează din punct de vedere pozitiv, precum și recunoașterea vinovăției și încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu este rațional ca inculpatul xxNUMExx. să execute pedeapsa de închisoare stabilită, fiind posibilă aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 CP, impedimente legale în acest sens nu sunt.

În cazul dat, pe linia de argumente expuse, se consideră, că scopul pedepsei se va obține fără izolarea inculpatului de societate și, astfel, poate fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probă. Pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată pe un termen de probă va avea efectul scontat și va contribui la disciplinarea și corectarea inculpatului.

Totodată, urmează a fi respinsă solicitarea expusă în recurs privind excluderea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice. În acest sens urmează a fi luate în considerație prevederile art. 65 alin. (3) CP, care sunt aplicabile în cazul din speță, și care stipulează, că *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi*

aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide, că neaplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, în circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, nu-și va atinge scopul prevăzut de art. 61 CP și nu va duce la corectarea și reeducarea lui xxNUMExx., precum și nu va preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane.

Sunt întemeiate argumentele recurentului referitor la existența divergențelor în sentința instanței de fond. Partea dispozitivă contrazice părții descriptive a sentinței, or, în partea descriptivă instanța menționează că acțiunile lui xxNUMExx au fost încadrate corect în baza art. 44, 326 alin. (1) CP, însă îl condamnă în baza art. 44, 326 alin. (2) lit. b) Cod Penal. La fel, instanța a menționat că este necesar de aplicat o pedeapsă complementară de privare de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani, însă la final îi stabilește o pedepasă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani. Contradicțiile strecurate în sentința instanței de fond și invocate de partea apărării, indică în plus asupra necesității admiterii cerințelor părții apărării și aplicarea unei pedepse cu închisoarea, care urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probă de doi ani. Pedeapsa complementară de privare de dreptul de a ocupa funcții publice, urmează să fie stabilită pe termenul minim indicat în sentință, adică de 2 (doi) ani.

În consecință, Colegiul penal va admite recursul declarat, va desființa parțial sentința instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi pe cauză.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 449 alin. (1) p. 2) lit. b) CPP a R. Moldova, Colegiul Penal,-

DECIDE :

Admite recursul declarat de către avocatul S. Cașter în interesele inculpatului xxNUMExx împotriva sentinței judecătorei Soro Nr.1-103/15 din 27.05.2015, sentință care se casează parțial în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabil pentru prima instanță, după cum urmează:

xxNUMExx se recunoaște vinovat și condamnat în baza art. 44, 326 al. (2) lit. b) CP și în baza acestei legi i se stabilește pedeap de 3 (trei) ani închisoare, cu aplicarea art. 65 alin. (3) CP, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 CP, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Măsura preventivă în privința lui xxNUMExx se revocă.

Decizia este irevocabilă.

Președinte:

Judecători: